

лиж, Бургундиж и земли-ты между Рейнъ и Маасъ (земли-ты между Рейнъ и Маасъ зели да ся наричатъ *Юшарингиж*). Людовикъ Нѣмскый задръжялъ за себеси Германиж, а Карлъ Лисый Галлиж, която малко по малко ся нарекла *Франция*. Така държавя-та на Карла Великий ся раздѣлила на три главны чясти по три главны народа: на Германиж, Франциж и Испаниж.

Токо-речи всичкы-ты земли на Карловж-тж държавж още еднаж ся съединили по наслѣдство подъ властью-тж на *Карла Дебелый* (сынъ на Людовика Нѣмскый), нъ не за много. Карлъ Дебелый былъ царь много лѣнивъ и недостоенъ. Еднаж нормандскы-ти морскы хайдуты влѣзли въ рѣкж Сенж, и обстѣпили Париж. Карлъ много глядалъ да помогне на обстѣпены-ты, найсетѣ ся повдигнжлъ съ силнж войскж; нъ намѣсто да ся бие, откупилъ отъ Норманы-ты миръ съ злато. Германскы-ти голѣмци наскърбени отъ такъвж боязливостъ свалили го отъ прѣстола и си избрали за царь братанеца му Арнулфа (887 г.). Слѣдъ тѣхъ ся отдѣлили Французи-ти и Италиянци-ти.

Царуваніе-то Арнулфово въ Германиж е забѣлѣжено съ дохожданіе-то на новый азиатскый народъ *Маджаре* или *Унгари*. Тии были отъ Финско племя, дошли отъ Уралскы-ты пусты поляны, и захванжли една чясть отъ Дунавско-то равнище, което отъ тогава зело да ся нарича Унгария (Маджарско). Тоя дивый и скытническый народъ ся отличявалъ по грабливый и юнацкый си духъ, и много приличялъ на едноплемянницы си Унны; Маджари-ти были и добри ѣздаче и стрѣлци. Арнулфъ самъ гы повыкалъ на помощь сръбцо Моравскы-ты Славяны, които тогава были основали силно царство и измѣствали близосѣдны-ты Нѣмцы. Маджарети наистинж помогжли на Арнулфа да развали Моравскж-тж държавж, и завладѣли по-голѣмж-тж чясть отъ моравскы-ты земли. Нъ слѣдъ смърть-тж на Арнулфа, кога царувалъ малолѣтный му сынъ *Людовикъ Дѣше*, тии зели да налитать на Германиж и да ѣ опустошявать. Дивы-ты унгарскы четы налитали на Германиж